

Скалното плато в Източните Родопи е магическо място, което е свързано с много митове. Междинна станция за НЛО, древна обсерватория, езическо светилище, място, където се пресичат сюжетните линии на десетки истории от различни епохи - за бог Сабазий, за Александър Македонски и Гай Октавиан, за пророчеството на баба Ванга и смъртта на иманяря Киро Караджов, тръгнал да си оправя живота със златото на Родопа планина. На Белинташ полудяват не само стрелките на металотърсачите и компасите. На човек тук му спира дъхът, видението за свършеното пространство става реалност, а реалността се превръща във видение.

Знаците за случвалото се тук през отминалите хилядолетия са повече от ясни, повече отколкото на митичния британски Стоунхендж или на Великденските острови.

Древните хора, живели по тези места, вярвали, че потапяйки се в свещената вода на двете големи щерни с дъждовна вода, ще придобият необичайна мощ и познание. Ритуалът обаче задължително се правел в дните, когато в малките езера се отразявали Луната и Слънцето. Хората смятали, че така се свързват с Космоса и неговата божествена сила.

Голямата щерна, с диаметър 2,10 м и дълбочина 2,45 м, събира над 7 кубика вода и със сигурност е била място за множество водни обреди.

Траките пък вярвали, че именно тук е било мястото, на което бог Сабазий е избрал да гостува на земята. Повече от 7 хил. години на Белинташ се е помещавало най-голямото светилище на тракийския бог и дори съперничело по известност на Делфийското. Сабазий е сред главните божества на древността. В митологията си траките определят своя бог като прародител на египетския Озирис и гръцкия Дионис. В други източници Сабазий се свързва с еврейския Саваот. На издълбаните в южната част на скалата стъпала са били поставяни идоли и свещени дарове, предназначени за бог Сабазий.

Според най-близката до християнството легенда на това място е акостирал Ноевият ковчег след вселенския потоп. Именно тук спасителите на човечеството дали началото на новия живот. Водите на потопа стигнали Белинташ, а кивотът бил привързан към скалата, по която и днес хората откриват следи от сала на Ной. Тук избраниците Господни направили първите стъпки към новия живот и започнали да сеят вярата по земята.

Друга популярна легенда разказва, че в тайна пещера край Белинташ Александър Велики е зазидал златна колесница. Искал да запази любимото си возило за триумфалното завръщане от похода към Азия. На път за Персия Александър Велики минавал на юг от Родопите. Отбил се обаче от пътя на легионите и по древен планински друм стигнал до Белинташ, за да чуе съветите на тракийските жреци. През 60 г. пр. н. е. по същия стар римски път в Белинташ идва и Гай Октавиан - бащата на бъдещия римски император Октавиан Август. Именно от местните жреци той научава за великото бъдеще на малкия си син.

Редица исторически източници потвърждават, че на това място са били извършвани жертвоприношения и пророкувания. В огнените олтари жреците са изливали вино и по височината на пламъка са предсказвали бъдещето.

Провокирани от легендите за зазиданото съкровище на Александър Македонски, местни иманяри ходили при Ванга, за да търсят съветите ѝ. Пророчицата ги предупредила, че 8 души ще загинат, докато се разкрие истината за тайните съкровища на Белинташ. Заплахата на Ванга обаче не спряла изкушените. Хората от съседните села разказват, че много иманяри намерили смъртта си, докато копали скалните дупки в околността. Преди години пък двама души били покосени от мълния на път за върха.

По време на международна научна конференция на уфолозите през 2001 г. редица

специалисти определят Белинташ като междинна космическа площадка на НЛО. През 90-те години мястото нашумява с честите посещения на екстрасенси от България и чужбина, които го използвали, за да се "заредят" с космическа енергия.

Върху самата скала има странни групи от кръгли отвори и улеи, които наподобяват определени съзвездия. Това дава основания на изследователи астрономи да считат мястото за част от грандиозна древна астрономическа обсерватория.

По гладката повърхност на платото са съхранени стотици култови ямки, други елементи с култово предназначение и неразгадани знаци.

През 1972 г. е открита първата ясна следа, доказваща, че Белинташ е древно светилище на бог Сабазий. На уникалната сребърна плочка, изобразяваща тракийския бог на вечния кръговрат в природата, седнал на трон и заобиколен от змии, попаднал обикновен овчар. Човекът, открил знака на Сабазий, умира едва на 39 години при странни обстоятелства. Роднините на Киро Караджов свързват смъртта му с находката и я продават на иманяр. Той пък е спипан от служителите на МВР и я предава в полза на държавата.

Автори: Ели Куманова и Руси Чернев

Статията: вестник Стандарт